

برنامه‌های مشابه در کشور و به نسبت کشورهای دیگر بسیار اندک است، اما انتقاد اولش چندان بیراه نبود؛ صنعت ما در بسیاری از زیرساخت‌ها مشکل دارد.

ولی آیا این بدان معناست که تا آن زیرساخت‌ها فراهم نشده، نباید برای توسعه هیچ فناوری پیشرفته‌ای حرکت کرد؟ پاسخ سیاست‌گذاران توسعه فناوری نانو در ایران به این سؤال منفی بوده است. آنها اهمیت یک فناوری را به موقع تشخیص دادند و سعی کردند با روش‌هایی درست برای توسعه این فناوری تلاش کنند. برنامه‌های این پیشگامان توسعه فناوری نانو در ایران، بسیاری از بخش‌های دیگر علم و فناوری در کشور را هم تحت تأثیر قرار داده است.

چهار، سی سال بعد- الف؛ پسرمد مدیر یکی از بزرگترین کارخانه‌های ساخت خودروی خودران جهان در ایران است و به کشورهای مختلف جهان محصول صادر می‌کند. صنعت آنها صاحب صدها فناوری طراز اول در جهان است.

آنها جدای از صادرات محصول، فناوری‌های مختلفی را به شرکت‌های بزرگ دنیا می‌فروشند. ایران- برزیل، بازی نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۱۴ را برگزار خواهند کرد. «جام قهرمانی» که با یکی از فضاپیماهای ایرانی به همراه چند نفر از قهرمانان المپیک ایران به مریخ رفته است، چند روز قبل از بازی پایانی، با ایجاد یک تونل فضایی توسط فناوران فضایی ایرانی، به نزدیکی محل برگزاری مسابقات ارسال خواهد شد.

سی سال بعد- ب؛ پسرمد در حال تلاش برای مهاجرت از ایران به یکی از کشورهای شمال اروپاست. خودروسازان ایرانی در حال برگزاری مرحله ۴۵۰۰ ثبت نام محصولات خود هستند. مردم منتظر بازی پایانی جام جهانی ۲۰۱۴ بین تیم‌های آلمان- کره جنوبی هستند و... پنج. توسعه فناوری نانو در ایران، روایتی است از یک «می‌توانیم». رتبه علمی ایران در بین کشورهای جهان و محصولات نانو ایرانی، گرچه در جای خود بااهمیتند، ولی مهم‌تر از آنها، شیوه توسعه فناوری نانو در کشور است. توجه به این شیوه، می‌تواند ما را به تصویر اولی که در بند قبل از سی سال آینده ایران ترسیم کردیم، نزدیک کند. کاش «دانشمند» چنین تصویرهایی برای فرزندان ما ترسیم و آنها را برای چنین آینده‌ای آماده کند.

یکی از برنامه‌های علمی شبکه ۴ سیما درباره اثرات محصولات ایرانی فناوری نانو بر زندگی مردم گفت و گویی داشته باشم.

برای هماهنگی به مجری- کارشناس برنامه پیام زدم. آقای مجری دلش به شدت از نانو در ایران پر بود. می‌گفت آنچه در نانو رخ داده، شبیه یک خیمه شب بازی است و نه یک موفقیت بزرگ. او می‌گفت، وقتی پای ما در بسیاری از چالش‌های پیش پا افتاده صنعتی لنگ می‌زند، پیشرفت در یک فناوری پیشرفته معنایی ندارد.

او همچنین از صرف بودجه بسیار زیاد برای توسعه فناوری نانو شاکی بود! گرچه ادعای دوم مجری آن برنامه علمی کاملاً غلط بود و بودجه صرف شده برای توسعه فناوری نانو، به نسبت

”

تصور می‌کردیم موفقیت‌های علمی، مثل همان سرویس والیبالیست برزیلی و دور ماست؛ در یکی از فناوری‌های مهم روز، به جایی رسیده که در مقالات و گزارش‌های مراکز معتبر علمی، به عنوان الگو از آن یاد می‌شود! همان‌هایی که روزی با خواندن موفقیت‌های علمی منتشر شده در دانشمند، دهانشان باز می‌ماند، دستگاه الکترونیسی تولید و صادر می‌کنند

